

Viața lui Harry Potter se schimbă pentru totdeauna în ziua aniversării a unsprezece ani, când uriașul Rubeus Hagrid îi aduce o scrisoare și câteva vești uimitoare. Harry Potter nu-i vreun băiat obișnuit: e vrăjitor. O aventură extraordinară stă să înceapă...

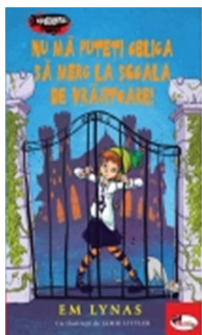
Prima ediție ilustrată din magica serie clasică scrisă de J.K. Rowling este înțesată cu superbe ilustrații color de Jim Kay, câștigător al medaliei Kate Greenaway. O bucurie, o carte perfectă pentru fani devotați și cititori noi deopotrivă.

Magia este pe cale să pună din nou stăpânire pe viața lui William Trundle.

„Este cel mai bine păstrat dintre secretele Crăciunului, a șoptit Moșul, ceea ce e surprinzător, pentru că este atât de puternică, încât Crăciunul însuși n-ar exista fără ea. E mai bătrână decât timpul, și totuși la fel de tânără ca ziua de mâine. Este cunoscută numai sub numele VRĂJITOAREA IARNĂ.”

Magia este pe cale să pună din nou stăpânire pe viața lui William Trundle.

Daisy Wart nu-i vrăjitoare! E actriță, iar actrițele nu au ce căuta la școala pentru vrăjitoare! Dar când se trezește la școala a domnișoarei Toadspit, obligată să doarmă într-un ceaun (ce-i drept, destul de confortabil) și să mănânce terci grețos (ca pedeapsă pentru vrăjile nereușite), jură să scape de acolo cu orice preț. Ca să evadeze de acolo, trebuie să treacă de Spaimetele care bânuie coridoarele școlii noaptea. Va reuși Daisy Wart să scape? Și dacă da, nu se va dovedi că totuși... e vrăjitoare? Chiar cea mai teribilă dintre toate...

BA DA, ȘI EU SUNT VRĂJITOARE!

Daisy Wart a devenit Twinkle Toadspit, cea mai teribilă vrăjitoare de la Toadspit Towers, școala pentru vrăjitoare. A rămas însă și o actriță formidabilă. Din păcate – și fără voia ei – a dezlănțuit magia distructivă a unei pisici fermecate. Acum întreaga școală este sub semnul dezastrului. Va reuși Twinkle, ajutată de prietenele ei, să oprească haosul și să salveze clădirea și pe vrăjitoare de la dispariție?

Ai putea crede că Insulele Shetland, din nord-estul Scoției, trebuie să fie un spațiu apărat de orice imixtiune a Răului, cu locuitori pașnici, blajini, obișnuiți cu asprimile vieții, încercând, tocmai de aceea, să stabilească între ei relații amicale, păstrând cu obstinție rânduielile din străbuni. În romanul “Negru de corb” de Ann Cleeves realitatea despre aceste meleaguri este, însă, cu totul alta.

Aici trăiesc oameni posaci, fără dorința de a comunica, deseori arțăgoși fără motiv, neîmpliniți și deabusolați. Un mare plictis le guvernează acțiunile. Aceștia simt o mare plăcere de a bârfi, de a inventa și de a împărtăși zvonuri. Orice întâmplare ieșită din tipicul diurn este transformată într-un eveniment de maximă importanță.